

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Ὁ φόβος καὶ ἡ ἀγάπη εἰσὶν ἀναγκαῖα ὅπως ἀποτελέσωσι τὸ κατασκευάσμα ἐκεῖνο ἐν τῷ νῷ ἡμῶν, ἐν ᾧ ἡ οὐσία τῆς εὐσεβείας καὶ θεοσεβείας κεῖνται. Ὁ φόβος εἶναι ἀναγκαῖος νὰ κρατῇ τὸν Θεὸν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, ἡ ἀγάπη ἐνθρονίζει Αὐτὸν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ὁ φόβος ἀπομακρύνει ἢ ἀποφεύγει πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ προσβάλλῃ ἢ ἀγάπη παρέχει ἄμεινον καὶ ἐλευθερίαν ὑπηρεσίαν. Ὁ φόβος θεωρεῖ τὸν Θεὸν ὡς μάρτυρα καὶ κριτὴν ἢ ἀγάπη προσκολλητὰ εἰς αὐτὸν ὡς εἰς φίλον καὶ πατέρα. Ὁ φόβος καθίστησιν ἡμᾶς ἀγρόπνους καὶ ἐπιφυλακτικούς· ἡ ἀγάπη καθίστησιν ἡμᾶς δραστήριους καὶ ἀποφασιστικούς. Ἐν συντόμῳ ὁ φόβος καὶ ἡ ἀγάπη βαδίζουσι ἀπὸ τῶν χειρῶν κρατούμενοι καὶ ἀμοιβαίως βοηθοῦνται. Ἡ ἀγάπη προφυλάττει τὸν φόβον ἀπὸ τοῦ νὰ γίνῃ δουλικὸς καὶ δύσπιστος· καὶ ὁ φόβος φυλάσσει τὴν ἀγάπην ἀπὸ τοῦ νὰ ᾖ θαρραλέα καὶ ἀσφαλῆς. Ἀμφοτέρω ἐκ μιᾶς ρίζης προέρχονται, ἥτοι τῆς πρὸς τὸν Θεὸν πίστεως, ὡς εἰς ὃν ἀπίστου ἡλειότητος καὶ σχετιζόμενον πρὸς ἡμᾶς ὡς πλάστην καὶ διοικητὴν, ὡς σωτῆρα καὶ κριτὴν.

ΠΕΡΙ ΑΚΟΗΣ

Ὁ ἄνθρωπος διὰ τοῦ ὠτός, τοῦ αἰσθητικοῦ τούτου ὄργανου, ἀντιλαμβάνεται τῶν κινήσεων τῶν ἡχηρῶν ἀντικειμένων, ἅτινα περιβάλλουσιν αὐτόν. Ἡ φύσις κατασκευάσε τὰ διάφορα μέρη, τὰ συνιστῶντα τὸ οὖς ἡμῶν εἰς τρόπον, ὥστε καὶ ὁ ἐλάχιστος κρότος νὰ γίνῃται ἡμῖν καταληπτός. Ἐὰν ἐξετάσῃτε τὸ ὄργανον τοῦτο καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς λεπτότητας, θελετε ἐκπληχθῆ διὰ τὸν θαυμάσιον καὶ εὐφυᾶ μηχανισμόν, διὰ τοῦ ὁποίου αἱ δονήσεις, αἰτίνες παράγονται ὑπὸ τῶν περιβαλλόντων ἡμᾶς ἀντικειμένων, φθάνουσι μέχρις ἡμῶν. Τὸ ὄργανον τοῦτο σύγκεται ἐκ δύο μερῶν, ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ ὠτός. Διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὠτός συλλαμβάνεται ὁ ἦχος καὶ μεταδίδει

τοὺς κραδασμούς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν οὖς· εἰς τοῦτο δὲ ὑπάρχουσιν ἐρεθιστικὰ νεῦρα, ἅτινα μεταδίδουσι τὰς δονήσεις ἐντυπώσεις εἰς τὸν ἐγκέφαλον. Ὅταν τι ἐρεθίσῃ τὸ οὖς δύναται εὐκόλως τοῦτο ν' ἀσθενήσῃ. Ἀσθενεῖαι δὲ τοῦ ὠτός εἰσὶν αἱ ἐξῆς· ἡ λεπτοακοή, ἡ βαρυακοή καὶ ἡ κωφότης. Καὶ ἐν μὲν τῇ λεπτοακοῇ ὁ λεπτότερος κρότος ἤχει εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν μετὰ μεγάλης δυνάμεως· ὅταν δὲ τις ἔχῃ τὴν ἀσθενεῖαν ταύτην ἀδύνατον ἐστὶν νὰ μείνῃ ἐν δωματίῳ, ἐμπεριέχοντι τινὰς μυίας· διότι ὁ συριγμὸς τούτων, ἔστω καὶ μιᾶς μόνης, ἤχει εἰς τὰ ὦτα τοῦ ἀσθενοῦς μετ' ἰκανῆς δυνάμεως. Ἐν τῇ βαρυακοῇ εἶναι τὸ ἐναντίον τῆς λεπτοακοῆς· οἱ προβεβηκότες διὰ τῆς ἡλικίας ἔχουσι κυρίως τὴν ἀσθενεῖαν ταύτην. Ἐν τῇ κωφότητι τέλος ὑπάρχει παντελὴς στέρησις τῆς ἀκοῆς.

Ἐπάρχει δὲ καὶ ἕτεραί τις ἀσθενεῖαι καλουμένη κатарροῦ, ἥτις προσβάλλει ἰδίως τὰ παιδιά, ἐνίοτε ὅμως ἐπέρχεται καὶ εἰς πᾶσαν ἡλικίαν ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Ἄλλ' ὑπάρχουσι νῦν τὰ μέσα, δι' ὧν αἱ δυστυχία τῶν προσβεβλημένων ὑπὸ τῶν ἀσθενειῶν τούτων μετριάζονται. Ἦτοι ὑπάρχουσι κωφῶν σχολεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα μανθάνουσι διὰ διάφορων σχημάτων νὰ συνονοῦνται καὶ νὰ γίνωνται εὐκατάληπτοι εἰς τοὺς ἄλλους. Ὁ ἐκ γενετῆς ὅμως κωφὸς μόνις καὶ μετὰ μεγάλης δυσκολίας δύναται νὰ μάθῃ νὰ ὁμιλῇ. Τὰ περισσότερα δὲ τῶν παθῶν τούτων εἰσὶ συνέπεια τῆς ἐντελοῦς ἐλλείψεως ὑγιεινῶν παραγγελημάτων καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ οὖς. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ καταστήσωμεν γνωστὰ τὰ κυριώτερα τούτων, ἅτινα φρόνιμον εἶναι ν' ἀκολουθήσωμεν πρὸς διατήρησιν τῆς ἀκοῆς ἡμῶν.

1) Δὲν πρέπει νὰ ἐρεθίζωμεν τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ὠτός διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἀντικειμένων σκληρῶν καὶ ὀξέων· τὸ πολὺ δυνάμεθα καὶ μεταχειρισθῶμεν μικρὸν κοχλιάριον ἐξ ἐλεφαντόδοντος λίαν λείου πρὸς ἐξαγωγήν, ἀλλὰ μετὰ μεγάλης προσοχῆς, τῆς ὑπὸ τοῦ ἐκκριτικοῦ ἀδένοσ ἐκκρινόμενης βλέννης. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὡσαύτως ὅτι ἡ βλέννα αὕτη εἶναι ἀπα-

ραϊτικόν ὅπως ἐμποδίσῃ τὴν εἰς τὸ οὖς εἰσοδὸν τῶν βλαβερῶν ἐντόμων· λοιπὸν ἡ φρόνησις ἀπαιτεῖ ὅπως μὴ ἐξάγωμεν αὐτὴν, πρὶν ἢ συσσωρευθῇ εἰς ἀρκετὰ μεγάλην ποσότητα.

2) Νὰ μὴ εἰσάγωμεν ἐντὸς τοῦ ὠτός ὅποιονδήποτε ὑγρὸν πρὸς καθαρισμόν αὐτοῦ, διότι τὸ ὄργανον τοῦτο εἶναι λίαν εὐαίσθητον εἰς τὴν ὑγρασίαν.

3) Νὰ καθαρίζωμεν τοὺς σωλήνας τῆς ρινὸς καὶ τῶν ὀργάνων τοῦ φάρυγγος, διότι ταῦτα ἐπενεργοῦσι μεγάλως ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς τῶν ὠτῶν.

4) Ν' ἀποφεύγωμεν τὴν μεγάλην θερμότητα τῶν θερμαστῶν καὶ τὸ ὑπερβολικὸν ψῦχος.

5) Νὰ μὴ εὐρισκώμεθα πλησίον τηλεβόλου καθ' ἣν στιγμήν τοῦτο ἐκπυροσκοπεῖ, μηδὲ πλησίον ἠχοῦντος κώδωνος.

6) Οὐδέποτε νὰ κραυγάζωμεν εἰς τὰ ὦτα τῶν παιδῶν.

7) καὶ τελευταίον νὰ μὴ ἐμπιστευώμεθα ἐν περιπτώσει ἀσθενείας εἰς τὰ φάρμακα τῶν γραϊδιῶν καὶ τῶν ἀγυρτῶν.

Γ. Δ. Δ.

ΔΙΚΗ ΕΝΟΣ ΝΕΚΡΟΥ

Ἡ ἐκλογή τῶν Παπῶν ὑπῆρξε πολὺ συχνὰ πρόξενος βραδουργιῶν καὶ διαίρεσεων εἰς πατρίδας. Κατὰ τὰ τελευταία ἔτη τοῦ ἐνάτου αἰῶνος ἐδόθη ἐν τοιοῦτον παράδειγμα ὑπερμέτρως σκανδαλώδες ὡς πρὸς τὸν Πάπα Φορμόσιον, θεωρηθέντα παρὰ τῶν μὲν ὡς νόμιμον οἰκουμενικὸν ποιμένα, παρὰ τῶν δὲ ὡς παρῆσαν κτον καὶ ἐπομένως Ἀντιπάπαν. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦτου ἐξελέχθη ὑπὸ τῆς βίας τοῦ λαοῦ ὁ Βονιφάτιος Σ', ἀλλὰ πεφορτισμένος ἀπὸ ἀμαρτίας, (ἐὰν πρέπη νὰ πιστεύσῃ τις τὸν ἱστορικὸν) κατεδικάσθη εἰς τὴν ἐσχάτην ποινὴν μετὰ βασάνων, καὶ μόνον ἐπὶ δέκα πέντε ἡμέρας ἐτήρησε τὴν Ἀγίαν Ἐδραν. Ἡ φατρία τοῦ Σεργίου, ἥτις ἦτο ἀντιπαπικὴ καὶ ἀντηγωνίσθη τὸν Φορμόσιον, ὕψωσε τὸν Εὐστάθιον Σ' εἰς τὸ ὑπέρτατον τοῦτο ἀξίωμα· ἀλλ' ὁ ἀρεϊμάνιος οὗτος Ποντίφηξ ἀντὶ νὰ κατευνάσῃ τὰ πάθη καὶ νὰ διοικήσῃ ἐν εἰρήνῃ τὴν οἰκουμενικὴν Ἐκκλησίαν, ἐπέδοθη εἰς τὴν καταδίωξιν καὶ αὐτῶν τῶν νεκρῶν. Δὲν ἤρκει ὅτι ὁ Φορμόσιος κατῆλθεν εἰς τὸν τάφον· ἔπρεπε καὶ αὐτὴ ἡ μνήμη του νὰ στιγματισθῇ πομπῶδως μάλιστα, τὸ πτώμα του ν' ἀκρωτηριασθῇ, ἐπαναρριπτόμενον εἰς ἐνδειξιν καταισχύνῃς μετὰ τὸ πρόσχημα μάλιστα τῶν δικαστικῶν διατυπώσεων. Συνεκλήθη λοιπὸν Σύνοδος, ἥτις διέταξε νὰ ἐκθάψῃσι τὸ σῶμα τοῦ Φορμίου, ὅπερ μετέφερον ἐν μέσῳ τῆς συνελύσεως· τὸ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ποντιφικῆς θρόνου ἐνδεδυμένον μετὰ ὅλην τὴν ἱερατικὴν στολὴν, διορίσαντες ὑπερασπιστὴν του δικηγόρον τινὰ, ὅστις μόνον ἀποκρίσεις τινὰς ματαίαις καὶ γελοίας ὤφειλε νὰ δίδῃ.

Ὁ Εὐστάθιος ὁμιλεῖ ἀπατεινόμενος ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ πτώμα ὡς εἰ ἦτο ἐν ζωῇ «Διὰ τί, τῷ λέγει, Ἐπίσκοπε τοῦ Γόρτου ἔφρες τὴν φιλοδοξίαν σου μέχρι καὶ τοῦ νὰ σφετερισθῇς τὴν Ἐδραν τῆς Ρώμης;»

Τότε ἡ Σύνοδος ἀπαγγέλλει τὴν καταδικήν. Τὸ πτώμα τοῦ μακαρίτου ἐκδύεται τῆς ἱερατικῆς στολῆς, τοῦ κόπτουσι τοὺς τρεῖς δακτύλους, δι' ὧν ἐδίδε τὴν εὐλογίαν, τοῦ ἀποκόπτουσι τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ ῥίπτουσι κατόπιν εἰς τὸν Τίβεριν· καὶ τέλος παύουσιν ἐκεῖνους, οὓς εἶχε χειροτονήσει.

Ἀλλὰ τὰ πολιτικὰ πάθη δὲν ἐπέτρεψαν εἰς τὸν Εὐστάθιον νὰ χαρῇ ἐπὶ πολὺ ἐκ τῆς ἐκδικήσεώς του. Ἐξεδιώχθη καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος, ἐτέθη εἰς φυλακὴν ἐνθα καὶ ἀπηγορεύθη κατὰ Αὐγούστον τοῦ 897, ἐν περιποῦ ἔτος μετὰ τὴν ἐκδικήσιν του. Εἰς τὸ σῶμα τοῦ Φορμόσου, ἐπανευρεθὲν ὑπὸ ἀλιέων, ἀπεδόθησαν αἱ ἐπικηδεῖαι τιμαὶ καὶ ταφῇ τῶν Παπῶν. Ἀλλ' ὁ Σέργιος Γ' ἐκλεχθεὶς δευτέραν φορὰν Πάπας, ἠμαύρωσεν ἐκ νέου τὴν μνήμην του, ἀνήρσε τὰ ψηφίσματα τῆς Συνόδου, ἥτις τῷ εἶχεν ἀποδώσει τὰς τιμὰς τῆς ταφῆς, καὶ παρεβίασεν ἐκ νέου τὸν τάφον του διὰ τῶν ἀγενεστέρων τρόπων. (*Abrege de l'Hist. ecclesiast. t. I p. 334 à 342*).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ

ΕΝ ΤΟΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙΣ ΚΡΑΤΕΣΙ

Ἐν τῇ Αὐστρίᾳ, κατοικουμένη ὑπὸ πολλῶν Ἰουδαίων, οὗτοι ἀσκοῦσι μεγάλην ἐπιρροήν. Τινὲς τῶν κορυφαίων αὐτῶν τραπεζιτῶν ἀνῆλθον εἰς τὴν τάξιν τῶν εὐγενῶν, εἰς δὲ αὐτῶν, ὁ βαρόνος δὲ Ροθσὶλδ, ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Πλείστοι Ἰουδαῖοι ἐξελέχθησαν μέλη δημοτικῶν, ἢ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων καὶ ἢ ἐπαρχία τῆς Ἄνω Αὐστρίας ἐξέλεξε δύο Ἰουδαίους μέλη τῆς Κάτω Βουλῆς.

Οἱ Τσέχοι τῆς Βοημίας, γνωστοὶ ἄλλοτε διὰ τὴν ὀρμὴν, μετ' ἧς κατεδίωκον τοὺς Ἰουδαίους, ἐκήρυξαν νῦν ἰσοπολιτεῖαν μετὰ τούτων καὶ τῶν χριστιανῶν. Ἐν τῇ Γαλικίᾳ μέχρι τοῦ 1848 οἱ Ἰουδαῖοι ἐπλήρονον φόρον διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ἦσαν Ἰουδαῖοι, ἀλλ' ὕστερον, καταργηθέντος τοῦ φόρου, ἐξελέχθησαν καὶ μέλη τῆς Διαιτέας τῆς Γαλικίας.

Ἐν Πρωσίᾳ ἐν ἔτει 1861 ἀπεφασίσθη οἱ Ἰουδαῖοι νὰ διορίζονται δικασταί, καὶ ἐν Βαυαρίᾳ κατηργήθη νόμος, καθ' ὃν οἱ Ἰουδαῖοι δὲν ἠδύναντο νὰ ἐγκαθίστανται ἐν τινὶ πόλει πέρα ὠρισμένου τινος ἀριθμοῦ. Ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ πέντε Ἰσραηλίται εἰσὶ νῦν μέλη τῆς Κάτω Βουλῆς, προασπίζοντες ἐκάστοτε τὰ συμφέροντα τῶν Ἰουδαίων. Ἐν τῇ Γαλικίᾳ σημαντικὸς ἀριθμὸς Ἰουδαίων εἰσὶ καθηγηταὶ πανεπιστημίων καὶ γυμνασίων, καὶ ἡ ἐπιρροή αὐτῶν ἐν τῷ φιλολογικῷ κόσμῳ εἶναι μεγάλη. Ἐχουσι τέσσαρα ἐβδομαδιαῖα καὶ μνηνιαῖα φύλλα, ὑπερασπίζοντα τὰ συμφέροντα τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, ὁ δὲ ἰκανὸς οἰκονομολόγος Φουλλδ, πρὸς ὃν ὁ Αὐτοκράτωρ ἐν ταῖς οἰκονομικαῖς αὐτοῦ δυσχεραῖς προσέφευγε, διορίσθη καὶ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν. Ἐν τῇ Βουλῇ τῆς Ἰταλίας ἐξ τῶν μελῶν εἰσὶν Ἰουδαῖοι, τῷ δὲ 1861 δύο Ἰουδαῖοι διορίσθησαν τακτι-

κοὶ καθηγηταί ἐν τοῖς πανεπιστημίοις τῆς Βολωνίας καὶ τῆς Πίζης.

Καὶ ἐν Πολωνίᾳ ἡ θέσις αὐτῶν ἐβελτιώθη ἀφότου μετέσχον τῶν ἐθνικῶν κινήματων, δι' ἃ καὶ ἑπτὰ Ἰουδαῖοι φοιτηταὶ ἐξωρίσθησαν εἰς Σιβηρίαν. Ἐν τῇ βορείῳ Ἀφρικῇ οἱ Ἰουδαῖοι δεικνύουσι πλείονα δεκτικότητα εἰς τὸν πολιτισμὸν ἢ ὅσον οἱ Μωαμεθανοί. Ἐν Ἑλλάδι δυνάμει τοῦ νόμου ἀπολαμβάνουσιν ἰσοπολιτεῖαν, ἐν τισὶ δὲ πόλεσι τοῦ βασιλείου ἐξελέχθησαν καὶ μέλη δημοτικῶν ἢ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων.

Ο ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΕΖΟΥΒΙΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ

Μέχρι τοῦδε ὅπως ἀναβῇ τις τὸν Βεζουβίου, ἠδύνατο διττῶς νὰ τὸ πράξῃ· εἴτε ἐκ τῆς Ρεσίνης, πόλεως κειμένης πρὸς δεσμάς τοῦ Ἡραιστείου καὶ ὀλίγον ἀπεχούσης τῶν Portici, πρώτου σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ ἐκ Νεαπόλεως εἰς Σαλέρνον, εἴτε διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Πομπηίας καὶ τοῦ Torre dell'Annunziata, μεσημβρινοανατολικῆς. Μετ' οὗ πολὺν χρόνον μόνον μίαν ὁδὸν θὰ λαμβάνῃ τις, τὴν πρώτην μνημονευθεῖσαν, χάρις εἰς τὸν σιδηρόδρομον, ὅστις ἐσυστήθη ἐκ τοῦ μέρους τούτου πρὸς τὸν μέγαν κῶνον τοῦ ὄρους, καὶ ὅστις ἤδη πλησιάζει νὰ τελειώσῃ. Ὅπως φθάσῃ τις τὴν κορυφὴν τοῦ Βεζουβίου, ἰδοὺ ποίαν ὁδὸν νῦν θὰ διανύσῃ: Ὡς καὶ πρότερον θέλει λάβει τὴν ἀμαζιτὴν ὁδὸν τὴν ἐκ Ρεσίνης εἰς τὸ ἐρημητήριον τοῦ Ἁγ. Σαλβατῶρ καὶ εἰς τὸ μετεωρολογικὸν ἀστεροσκοπεῖον.

Οὐδὲν ἕως ἐκεῖ ἤλλαξε. Μέχρι τοῦδε ἡ ὁδὸς ἐτερματίζετο ἐνταῦθα καὶ πρὸς μετάβασιν εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ κῶνου ἔπρεπε ν' ἀφίγη τις τὴν ἀμαζαν καὶ νὰ μεταβῇ μέρος μὲν ἐπιππος, μέρος δὲ διὰ ποδῶν. Ἀλλὰ ἡ λαβούσα τὴν παραχώρησιν πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρομοῦ εἰσαγωγὴ ἐξηκολούθησε τὴν ὁδὸν τῆς Ρεσίνης μέχρι τοῦ ἀστεροσκοπεῖου, φθάνει δὲ, ὀφιοειδῶς ἀναρριχουμένη ἐπὶ τῶν πλευρῶν τοῦ ὄρους, μέχρι τῆς βᾶσεως τοῦ μεγάλου κῶνου. Ἄμα ἀφίγη τις μέχρι τοῦ σημείου τούτου εὐρίσκειται ἤδη εἰς μέγα ὕψος ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ μένουσι 1200 μέτρα ἵνα διανύσῃ ὅπως φθάσῃ εἰς τὸν κρατῆρα, ἥτοι τὸν μέγαν κῶνον, τοῦ ὁποῦ ἡ ἀνάβασις ἀπετέλεσε πάντοτε μεγάλην δυσκολίαν εἰς τὴν ἀνάβασιν τοῦ Βεζουβίου. Δὲν ἠδύνατο τῶντι ν' ἀναβῇ τις ἢ διὰ ποδῶν, ἢ ἐντὸς φορείου βοηθεία ἀχθοφόρων, ἐπὶ κεκλιμένου ἐπιπέδου κατὰ 50 βαθμούς, πατῶν εἴτε στρώμα τέφρας, ὑποχωρούσης ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ ἐπ' αὐτῆς βαίνοντος, εἴτε ἐπὶ στρώματος σκωριῶν αἰτινες ἐσχίζον τοὺς πόδας, ταῦτο δὲ ἐπὶ μίαν σχεδὸν ὥραν. Πρὸς ἀποσόβησιν τῶν δυσκολιῶν καὶ τῶν κινδύνων τούτων ἀπὸ τῶν περιηγητῶν συνέλαβον τὴν ιδέαν τοῦ σχηματισμοῦ σιδηροδρομοῦ, συρομένου διὰ σχοινίων, κατορθουμένης οὕτω τῆς ἀναβάσεώς εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Βεζουβίου ἐντὸς 8 τῆς ὥρας λεπτῶν 3 ἐντὸς βαγονίου καθ' ὅλα ἀναπαυτικῶν. Ὁ σιδηρόδρομος οὗτος ἔχει μῆκος 900 μέτρων καὶ ἀναβαίνει ἐπὶ

κεκλιμένου ἐπιπέδου κατὰ 50 βαθμούς. Πολλὰ ἀπηντήθησαν δυσκολίαι καὶ πολλὰ πρὸς τοῦτο προεβλήθησαν σχέδια. Μετὰ πολλοὺς δισταγμοὺς ἐγένετο δεκτὸν τὸ σύστημα τοῦ μηχανικοῦ Ὀλιβιέρη. Ἐκαστον βαγόνιον σύρεται διὰ δύο καμίων ἐκ χάλυβος, κινουμένων διὰ μηχανῆς, στερεωμένης ἐπὶ τοῦ σταθμοῦ. Ἡ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν τοῦ σιδηροδρομοῦ τούτου γενήσεται λίαν προσεχῶς.

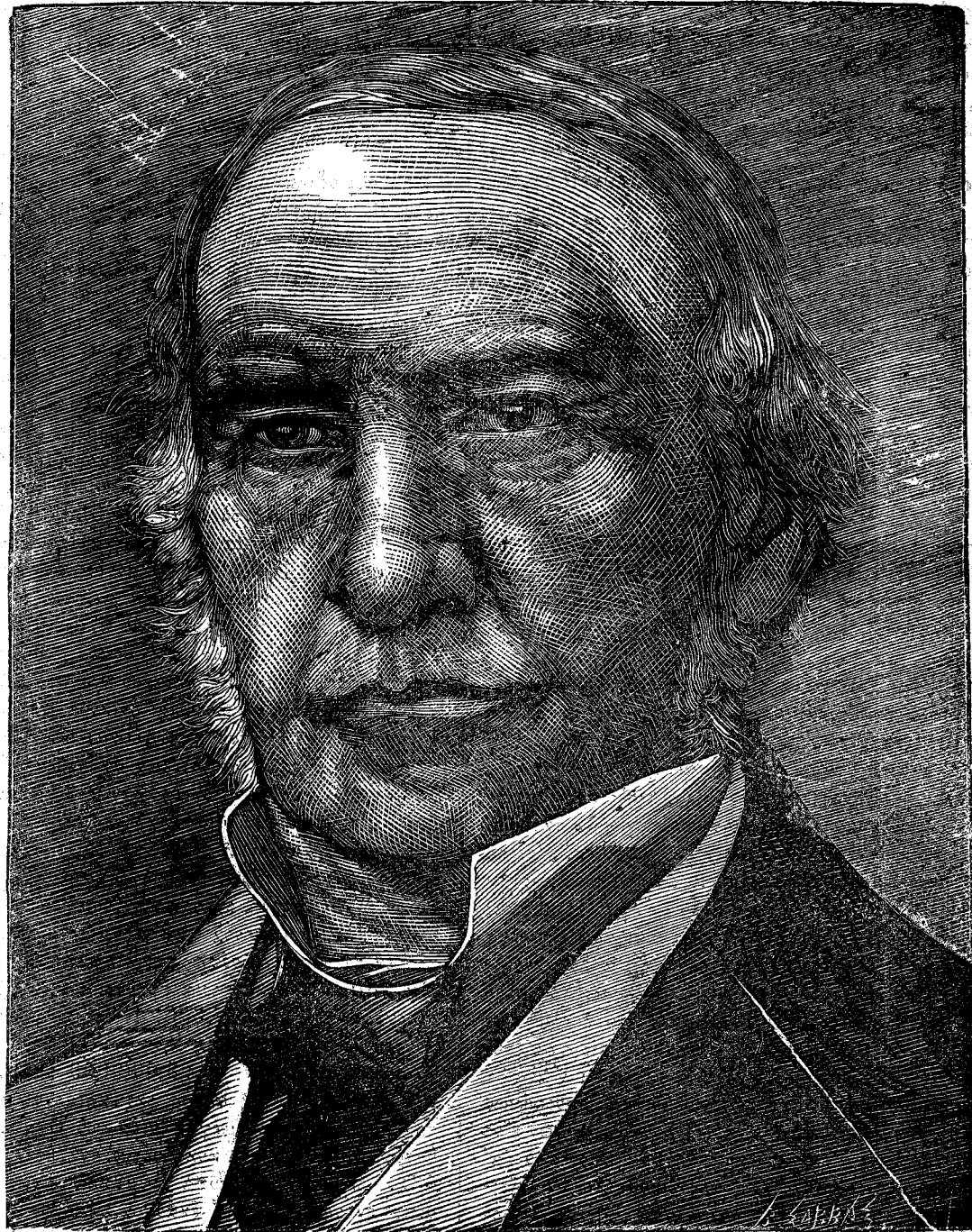
ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΙ Ο ΤΥΠΟΣ.

Τὰ περιοδικὰ καὶ αἱ ἐφημερίδες, αἱ τυπούμεναι ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτεῖαις, εἰσὶ σχεδὸν ἴσα τὸν ἀριθμὸν πρὸς ὅσα τυποῦνται ἐν τῷ λοιπῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ. Τὸ 1870 ὑπελογίσθη ὅτι 7642 ἐδημοσιεύθησαν ἐν Εὐρώπῃ, Ἀσίᾳ, καὶ Ἀφρικῇ, ἐν δὲ ταῖς Ἡν. Πολ. τῆς Ἀμερικῆς 5871. Ἐκτοτε αἱ ἀμερικανικαὶ δημοσιεύσεις ἤρξαντο ἕως οὗ σχεδὸν ἐξισώθησαν πρὸς πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ, τὰ δὲ 40 ἑκατ. τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἀναγινώσκουσι τοσοῦτον, ὅσον καὶ αἱ λοιπαὶ ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων ἐπὶ τῆς οἰκουμένης. Ἰπολογίζεται ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντιτύπων τῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν τῶν τυπωθεισῶν ἐν Μεγάλῃ Βρετανίᾳ τὸ 1870, ἦν 350,000,000, ἴσος δὲ ἀριθμὸς ἐν Γαλλίᾳ. Οἱ ἀπογραφικοὶ πίνακες δεικνύουσιν ὅτι 1,500,000,000 ἀντιτύπων ἐτυπώθησαν ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτεῖαις. Οἱ ἀναγνώσται ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτεῖαις καταναλίσκουσι καὶ πληροῦσι διὰ τὸν περιοδικὸν τύπον διπλάσια ἢ ὅσα τὰ δύο πολυπληθέστερα κέντρα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Αἱ αὐταὶ καταστατικαὶ πληροφῶραι δεικνύουσι πόσον στενῶς ἡ πρόοδος τῆς ζητήσεως τῶν ἐφημερίδων βαίνει μετὰ τῆς προόδου τῶν δημοτικῶν σχολείων. Ἐνθα δὲν ὑπάρχουσι δημόσια σχολεῖα, δὲν ὑπάρχουσιν ἐφημερίδες· ἐνθα ὑπάρχει ὁ διδάσκαλος, διανοίγων τὴν ὁδὸν, ὁ τύπος παρακολουθεῖ. Ἐν τῇ Πολ. τῆς Γεωργίας, παραδείγματος χάριν, ἐνθα ἡ ἐκπαίδευσις δὲν εἶναι τόσον ἀνεπτυγμένη, ἐχούση πληθυσμὸν σχεδὸν 1,200,000, ὑπάρχουσι μόνον 123 ἐφημερίδες καὶ περιοδικά· ἐν τῇ Μασσαχουσέτῃ ἐπὶ πληθυσμοῦ 1,500,000 εἰσὶ 280. Ἡ κυκλοφορία ἐφημερίδων ἐν τῇ Γεωργίᾳ ἀνέρχεται εἰς 14,447,388, ἀντίτυπα ἐν τῇ Μασσαχουσέτῃ 107,691,952. Ἐν τῷ Ὀχάϊο ἡ ἐτησία κυκλοφορία τὸ 1870 ἦν 93,000,000 ἐπὶ πληθυσμοῦ 2,662,681. Ἐν τῇ ὀλίγον ἐκπεπαιδευμένη πολιτεῖᾳ τοῦ Τεξᾶς, πεντάκις μεγαλύτερα τοῦ Ὀχάϊο, ἐπὶ πληθυσμοῦ 885,000 ἡ κυκλοφορία ἀνῆλθεν εἰς 5,813,432. Μόνον 7 ἀντίτυπα ἐφημερίδος τυποῦνται ἐτησίως ἐν τῷ Τεξᾶς δι' ἕκαστον κάτοικον· ἐν Ὀχάϊο 35· ἐν Μασσαχουσέτῃ 74· ἐν Νέα Ἰόρκῃ 113· ἐν Πενσυλβανίᾳ 67· ἐν Καλιφορνίᾳ 83.

Ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις εἰσήγαγεν ἐσχάτως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν ἀνακαινώσεων τὴν λέξιν ο.ν. Πρώτη δοκιμὴ ἐγένετο ἐσχάτως μετὰ τῶν ἐν Βερολίῳ καὶ Βρεδμβούρ τη-

λεγραφικῶν γραφείων, ὧν ἡ ἀπόστασις εἶναι 60 χιλιομέτρων. Τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν τοσοῦτον εὐάρεστα, ὥστε ὁ γενικός διευθυντής τῶν τηλεγράφων διέταξε τὴν κατασκευὴν πολλῶν ἑκατοντάδων τηλε-

τίθων εἰς κίνησιν· αἱ δονήσεις δ' αὐταὶ μεταδίδονται ἐκ τοῦ σταθμοῦ τῆς μεταβιβάσεως εἰς τὸν τῆς ἀποστολῆς διὰ μεταλλικῶν συρμάτων. Ὁ μηχανισμὸς εἶναι εὐθινοτάτος· γνωστὸν δὲ ὅτι ἡ Φιλαδέλ-

ΓΛΑΔΣΤΩΝ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας.

φώνων, ὧν γενήσεται χρῆσις ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ἐκ Βερολίνου εἰς τὰς κυριωτέρας ἀρκτικής γερμανικῆς πόλεις ἀνακοινώσεων. Τὰ νέα ταῦτα τηλέφωνα περιέχουσι μαγνητικὰς βελόνας, ἃς ἡ ἀνθρωπίνη φωνή

φία, ἡ Βοστών, ἡ Νέα Ὑόρκη καὶ πολλαὶ ἄλλαι πόλεις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ποιῶνται πρὸ πολλοῦ χρῆσιν τῶν τηλεφώνων.

ΛΑΠΩΝΕΣ

Δημοσιεύσαντες ἄλλοτε τὴν εἰκόνα τοῦ κ. Γλάδ-
στωνος, δὲν νομίζομεν περιττὸν νὰ ἀναδημοσιεύσω-
μεν αὐτὴν πάλιν, κατόπιν τῆς τελευταίας ἐν Ἀγγλίᾳ
μεταβολῆς, καθ' ἣν ὁ ἡγέτης τοῦ φιλελευθέρου κόμ-
ματος ἐγένετο πρωθυπουργός. Ὁ ἀκάματος ἀνὴρ μετὰ
σπανίας δραστηριότητος ἐπεδίωξε τὴν ἐπάνοδον εἰς

Οἱ Λάπωνες κατοικοῦσι τὸ βορειότερον τῆς Εὐρώ-
πης, ἔκτασιν 110 λευγῶν μῆκους καὶ 230 πλάτους.
Ἔχουσι ἀνάστημα ἐλάχιστον ἀπέναντι τῶν λοιπῶν
ἀνθρώπων, ὀφθαλμοὺς μικροὺς καὶ μέλανας, κόμην μα-

Λάπωνες.

τὰ πράγματα τῆς Πολιτείας τῶν φιλελευθέρων, καὶ
κατηρθώσας τοῦτο δὲν ἀπέριψε καὶ τὴν προσενεχθεῖ-
σαν αὐτῷ πρωθυπουργίαν, καίτοι κατ' ἀρχὰς ἐνομίζε-
το ὅτι ἤθελεν ἀποφύγει τοῦτο.

κράν καὶ τὴν χροὴν χαλκῶχρον. Ἐνδύονται πάν-
τοτε διὰ σισουρῶν ἀρκτων, ἢ καὶ διερμάτων προβά-
των ἢ ἄλλων ζώων, διὰ πύλου τῆς αὐτῆς κατασκευῆς,
ἐν ᾧ ἔχουσι τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας τετυλιγμένους,
διὰ χειρίδων, περιεχουσῶν ἄχυρα ἢ ξηρὰ χόρτα. Αἱ

γυναίκες φέρουσι σχεδόν τὴν αὐτὴν ἐνδυμασίαν τῶν ἀνδρῶν μὲ μόνην τὴν διαφοράν ὅτι οἱ μὲν ἄνδρες ἀναρτώσιν ἐνώπιόν αὐτῶν σάκκον καπνοῦ, αἱ δὲ γυναῖκες τὰ τῆς ἰδίας χρήσεως φαλλιδία ἢ ἐργαλεῖα ῥαπτικῆς, ἢ καὶ ἐνίοτε τὸ βρέφος τῶν μετὰ τῆς κοίτης του.

Αἱ καλύβαι τῶν κεκαλυμμένων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ὑπὸ δερμάτων, ἔχουσι δύο ταπεινοτάτας εἰσόδους, μίαν δι' ἕκαστον φύλον, ὅπερ εἶναι εἰς τὸ ἄκρον αὐστηρὸν ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων του τούτων.

Ἡ γυνὴ μάλιστα οὐδέποτε δύναται νὰ διέλθῃ διὰ τῆς εἰσόδου τῶν ἀνδρῶν, διότι ἂν τις τούτων ἐξέρχεται εἰς ἐκδρομὴν καὶ συναντήσῃ γυναῖκα ἐν τῇ ἐξόδῳ του, θεωρεῖ τούτο ὡς κάκιστον οἰωνόν. Ὁ κ. Forbes, ὅστις ἐσπούδασεν ἰδιαιτέρως τὰ ἔθιμα τῆς παραδόξου ταύτης φυλῆς, διηγείται οὕτω τὰ τῆς ἀφίξεως του. Ἀφ' οὗ διήλθομεν βυάκιον διείδομεν χωρία Λαπώνων ἐν ὑψηλῇ καὶ χλοερᾷ πεδιάδι. Καθ' ὅσον ἐπλησιάζομεν ἐξεπλάγημεν διὰ τὴν πληθύν ἀναριθμητῶν στύλων, οὓς ἐβλέπομεν ἐμπепηγμένους καθ' ὁδόν· οἱ στύλοι οὗτοι, ὡς ἐμάθομεν κατόπιν, ἐχρησίμευον πρὸς ἀνάρτησιν ἐπ' αὐτῶν δορῶν ἀρκτῶν ἐν καιρῷ χειμῶνος καὶ παρεῖχον οὕτως ἄσυλον εἰς πολλὰς οἰκογενεῖας. Ἐν ἐκαστῇ τοιούτου εἰδους καλύβῃ εὕρισκοντο βαρέλια, ἐνδύματα καὶ πολλὰ ἐργαλεῖα, ἐκτεθειμένα εἰς τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἡλίου. Οἱ ἐν αὐτοῖς κατοικοῦντες ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά προὐκάλουν τὴν ἀηδίαν· τὸσφ ἦσαν ἀκάθαρτοι. Πλὴν καθ' ὅσον ἐπλησιάζον αὐτοὺς συνεπάθουν ὄλον ἐν πρὸς τὰ ὄντα ἐκεῖνα, ἄτινα προέδιδον εὐφυῖαν καὶ εἶχόν τι τὸ ἀξίεραστον. Καὶ ἡ φιλοξενία δὲ παρ' αὐτοῖς εἶναι ἀνεπτυγμένη εἰς μέγαν βαθμόν, διότι ἐδέχθησαν ἡμᾶς ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ὑστεροβουλίας. Εἰσὶ δὲ ἀνεπτυγμένοι τὸ πλεῖστον, διότι πολλοὺς εἶδομεν καὶ ἀναγινώσκοντας καὶ γράφοντας, μετὰ μάλιστα τῶν βιβλίων τῶν διεκρίνα τὴν Ἁγίαν Γραφήν ἐν φοινικῇ διαλέκτῳ.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'.—ΦΥΓΑ
ΚΕΦ. Ζ'.

Ἐξίς τῶν ἀνθῶν.

Τὰ ἀνθὲ ἔχουσι ἑξίς, ἢ διαφόρους τρόπους τοῦ ἐνεργεῖν, ὅπως καὶ ὁ ἄνθρωπος. Θέλω σὰς ὁμιλήσει περὶ τῶν ἐξ αὐτῶν.

Πάντα τὰ ἀνθὲ φυσικῶς στρέφουσι πρὸς τὸ φῶς, ὡς εἰ ἡγάπων αὐτό. Δύνασθε νὰ παρατηρήσητε τούτο, ἐὰν προσέξῃτε εἰς τὰ ἀνθὲ, ἄτινα εὕρισκοντα πρὸ τοῦ παραθύρου. Τὰ ἀνθὲ θέλουσι κλίνει πρὸς τὸ φῶς, ἐὰν ἀφίστητε πάντοτε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὰς γάστρας, ἀλλὰ στρέφοντες τὰς γάστρας ὀλίγον καθ' ἑκάστην ἢ κατὰ δύο ἡμέρας, ὅτε οἱ κάλυκες εἰσὶν ἀνοικτοί, δύνασθε νὰ ποιήσητε τὰ ἀνθὲ βλέποντα πρὸς διαφόρους διευθύνσεις.

Ἐπάρχουσι ἀνθὲ, τὰ ὅποια κλείουσι τὴν νύκτα, ὡς

εἰ μέλλοντα νὰ κοιμηθῶσι, καὶ ἀνοίγουσι πάλιν τὴν πρωῖαν. Ὡς λ. χ. τὰ λείρια. Ἐθαύμαζα ποτὲ κατὰ τὴν πρωῖαν ἀνθὲ τινὰ, τὰ ὅποια κυρία τις μοὶ εἶχε στείλει τὴν παρελθούσαν ἐσπέραν, καὶ μετὰ αὐτῶν ὑπῆρχον καὶ τινὰ λείρια, καὶ ἐκ τινος ἐξ αὐτῶν, ὅτε ἤνοιξεν, ἐπέταξε μίαν μέλισσα, ἥτις ἔνεκα, φαίνεται, τῆς ὀκνηρίας ἢ ῥαθυμίας τῆς συνελήφθη τοιοῦτοτρόπως, ὅτε τὸ ἀνθὲ ἐκλείειν ἔνεκα τῆς νυκτός. Ἡ ἴσως εἶχε πολὺ ἐργασθῆ, συλλέγουσα μέλι, ἢ ἀκριβῶς κατὰ τὴν νύκτα ἐνύσταξε τοσοῦτον, ὥστε ἐπὶ πολὺ ἔμεινεν ἐντὸς τοῦ ἀνθῶς καὶ συνελήφθη ὑπ' αὐτοῦ, εἰς ὃ θὰ εὕρηκε πολὺ λαμπρὰν κλίνην δι' ἐκείνην τὴν νύκτα, διότι ἀγνοῶ ἂν ἤθελε κοιμηθῆ κάλλιον, ἐὰν ἐκοιμᾶτο εἰς τὴν κυψέλην αὐτῆς.

Τὸ λιμναῖον-λείριον κλείει τὰ λευκὰ πέταλα αὐτοῦ κατὰ τὴν νύκτα, ὡσεὶ ἐκοιμᾶται ἐπὶ τῆς ὕδατῶδους κλίνης του, ἀλλ' ἀνοίγει πάλιν αὐτὰ τὴν πρωῖαν. Ὡ πόσον εἶναι ὠραῖον, ἐξαπλούμενον ἐπὶ τοῦ ὕδατος ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου! Τὸ μικρὸν ἐπίσης ὀρεινὸν λευκάνθεμον, περὶ τοῦ ὁποίου εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον ὁμιλήσαμεν, ἀνήκει εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν καὶ εἶναι λαμπρότατον ἐπὶ τοῦ λεπτοῦ αὐτοῦ στελέχους, ὅταν ἐξεγείρεται τὴν πρωῖαν. Ὅταν εἶναι κεκλεισμένον, ὁμοιάζει μὲ μικρὰν πρασίνην σφαῖραν, καὶ εἶναι παραμυρῆς μὲ πίσον καὶ δυσκόλως θὰ τὸ διακρίνητε ἐν τῷ μέσῳ τῆς χλόης, ἐὰν ἐπὶ τούτῳ δὲν ἐρευνήσητε. Ἀλλὰ ἰδέτε τὴν ἐπομένην πρωῖαν. Ἡ σφαῖρα ἀνοίγεται καὶ δεικνύει χρυσὴν κόμην μετ' ἀργυροῦ στέμματος. Εἶναι ὠραιότατον θέαμα μεγάλη πληθὺς λευκανθῶμων ἐν τῷ μέσῳ τῆς χλόης, ἀπαστραπτούσης μετ' αὐτῶν ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου. Ἐπιτίθεται ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ ἀνθὲ αὐτὸ ὠνομάζετο κατ' ἀρχὰς ὀφθαλμὸς τῆς ἡμέρας (day's eye), ἐπειδὴ ἀνοίγει μὲ τὴν αὐγὴν τῆς ἡμέρας, καὶ εἶτα χάριν συντομίας ὠνομάσθη daisy, ὡς σήμερον οἱ Ἀγγλοὶ καλοῦσι τὸ λευκάνθεμον.

Τὰ χρυσὰ ἀνθὲ τοῦ λεοντοδοντίου κλείουσι ἐπίσης κατὰ πᾶσαν νύκτα. Συμπύσσονται δὲ τοσοῦτον σφιγκτῶς ἐντὸς τῶν πρασίνων καλυμμάτων αὐτῶν, ὥστε φαίνονται ὅμοια μὲ κάλυκας, οἵτινες οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἤνοιξαν. Τὰ ἀνθὲ τοῦ τραχυπόγονος (σκουλί) κλείουσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον· διότι αὐτὰ πράττουσι τούτο πάντοτε κατὰ τὴν μεσημβρίαν. Τὴν πρωῖαν τὰ ὑψηλὰ καὶ εὐθέα στελέχη τῶν ἔχουσι λαμπρὰν ἀποψιν, φέρον ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῆς κορυφῆς του λαμπροῦ βαθέος πορφυροῦ χρώματος ἀνθῶς, πλὴν πάντα ταῦτα συμπύσσονται μετὰ τὴν μεσημβρίαν καὶ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ στελέχους φαίνονται μόνον μέγας κάλυξ. Τὰ ἀνθὲ τοῦ φυτοῦ τούτου, ὡς καὶ τὰ τοῦ λεοντοδοντίου, εἶναι πολλὰ καὶ ὅτε ἀνοίγουσι καὶ ὅτε κλείουσι. Ὅμοιοὶς καὶ ὁ σπόρος αὐτῶν εἶναι ὅμοιος, ὅπως εἰς ἕτερον κεφάλαιον θέλετε ἰδεῖ, καὶ ἀμφοτέρω κατασκευάζουσι ἐπὶ τοῦ ἄκρου τοῦ στελέχους ὅμοιαν περοειδῆ σφαῖραν.

Ἰδίαν περιέργον ἔξιν ἔχει τὸ λεοντοδόντιον, νὰ

κλείει ὅταν ὁ ἥλιος καίει πολὺ, προφυλαττόμενον οὕτω ἐκ τῆς φθοράς, εὕρισκόν σκέπη κατὰ τοῦ ἡλίου ἐν τῷ πρασίνῳ καλύματι αὐτοῦ. Ἐνίοτε, ὅτε ἡ θερμότης εἶναι μεγάλη, κλείει περὶ τὴν ἐννάτην πρὸ μεσημβρίας ὥραν. Ἀνθὲ τινὰ κρεμῶσι τὰς κεφαλὰς τῶν τὴν νύκτα ὡς ἀποκοιμηθέντα, ἀλλὰ τὴν πρωῖαν ἀνεγείρουσι αὐτὰς ἵνα ὑποδεχθῶσι τὸ φῶς.

Ἄλλα ἔχουσι ἴδιον χρόνον, καθ' ὃν ἀνοίγουσι. Τὸ ἐσπερινὸν ἡράνθεμον (μαρτολούλουδον) δὲν ἀνοίγει πρὸ τῆς ἐσπέρας, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομά του. Τὸ ἀνθῶς, τὸ καλούμενον τετάρτη ὥρα, ἀνοίγει κατὰ τὴν ὥραν ταύτην μετὰ μεσημβρίαν. Ἐπάρχει ἕτερον ἀνθῶς, κοινῶς καλούμενον κοιμᾶται ἀπὸ μεσημβρίας, ἀνοίγει πάντοτε τὴν πρωῖαν καὶ κλείει τὴν μεσημβρίαν.

Πολλὰ ἀνθὲ διατηροῦνται ἐπὶ τινὰ χρόνον, ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα, ἄτινα διακοῦσι μόνον ὥρας τινάς. Τὰ ἐρυθρὰ ἀνθὲ τῆς λεπτῆς καὶ πλουσίας κυπαρισσοαμπέλου ἀνοίγουσι τὴν πρωῖαν καὶ μετὰ μεσημβρίαν κλείουσι, ἵνα μὴ ἀνοιξῶσι πλέον ποτέ. Πλὴν ὑπάρχουσι πάντοτε κάλυκες τινές, ἵνα ἀνοίγωσι καθ' ἑκάστην. Εἶναι τερπνὸν εἰς τὸν ἀγαπῶντα τὰ ἀνθὲ νὰ βλέπῃ καθ' ἑκάστην πρωῖαν ὄμμαθὸν τῶν ὠραίων τούτων ἀνθῶν μετὰ τοῦ βαθέως-πρασίνου χρώματος φύλλων τῆς ἀμπέλου ταύτης.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΣΑΜῶ ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΤΟΣ

Ἐκ τῆς «Γεν. Ἐφημ. τῆς Ἑλλάδος» ἀποσπῶμεν τὰ ἐξῆς:

«Ἐν Ἀργεῖ, Σαββάτῳ, 6 Ἰουλίου 1829.

Ἐκ τῶν πολιτειογραφικῶν ἐξετάσεων, τῶν κατὰ τὰς ἀνατολικὰς ἐπαρχίας νεωστὶ γενομένων κατὰ διαταγὴν τοῦ ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου ἐκεῖνου τοῦ Τμήματος, ἀνεκαλύφθησαν τὰ ἐξῆς περίεργα περὶ μακροβιότητος καὶ πολυτεχνίας, τὰ ὅποια εὐρηστέθη νὰ μᾶς κοινοποιήσῃ ὁ κ. Ἰωάννης Κωλέττης.

Ἐἰς κόμην τινὰ τῆς Σάμου, λεγομένην Σπαθαραῖκα, κειμένην κατὰ τὸ δυτικοβόρειον τῆς νήσου, ζῶσι δύο γυναῖκες. Ἡ μὲν ὀνόματι Γραμματικὴ Χουσιάδαινα, ἐτῶν 130, ἔχει υἱὸν ἐννενηκοντούτην ὀνομαζόμενον Μιχάλην, καὶ θυγατέρας, ἐξ ὧν μία, ὀνομαζομένη Σοφία, ἐγέννησεν εἰς τρεῖς γένηνας υἱοὺς ἑπτὰ, κατὰ μὲν τὰς δύο πρώτας ἀνά δύο, κατὰ δὲ τὴν τρίτην τρεῖς, καὶ οἱ μὲν ἐξ αὐτῶν ἔζησαν, οἱ δὲ ἀπέθανον.

Ἡ δὲ ἑτέρα λεγομένη Πασιαμανώλαινα, ἐτῶν 160, ἔχει υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Ἐκατήντησε δὲ τὸ γένος αὐτῆς νὰ ἀποξενωθῶν καὶ νὰ φθάσῃ εἰς γαμικὴν συγχοινωνίαν.

Ἐἰς τὸ αὐτὸ χωρίον εὕρισκεται ἔτι μία οἰκογένεια ὀνομαζομένη Καριωτογλαῖοι, συγκεκλιμένη ἐκ δύο υἱῶν καὶ μίας θυγατρὸς, οἵτινες ἐγέννησαν τριακονταδύο ἀρσενικά τέκνα, τὰ ὅποια ζῶσι ὅλα.

Ἐὕρισκεται προσέτι καὶ τις ἱερεὺς Πέτρος ὀνομα-

ζόμενος, ὅστις ἐγέννησε μὲ τὴν γυναῖκά του δεκαοκτὼ υἱοὺς καὶ θυγατέρας, τοὺς ὁποίους ὅλους ὑπᾶνδρευσεν».

ΠΕΡΙ ΓΑΛΗΣ

Περὶ τῆς γάτας πολλάκις ἀκούομεν ὅτι οὐδὲ νοεῖ, οὐδὲ προσκολλάται ὡς ἄλλα ζῶα· εὐχάριστον ἐπομένως εἶναι νὰ δύναται τις ν' ἀναφέρῃ δύο παραδείγματα, καθ' ἃ τὸ ἐν ἀν οὐχὶ καὶ τὰ δύο τῶν προσόντων τούτων δεικνύται διὰ τοῦ θετικωτέρου τρόπου ἐν τῷ ζῳῳ τούτῳ. Κύριός τις, γράφων ἐξ Ἰνδιῶν εἰς φίλον τοῦ τινος ἐν Ἀγγλίᾳ, λέγει περὶ περσικῆς τινος γάτας τὰ ἐξῆς: Κατεκείμενη ἐπὶ ἐνὸς σοφᾶ, νοθρῶς ἀναγινώσκων ἐφημερίδα, ὅταν ὁ Τόμ (ἡ γάτα του) ἦλθε καὶ ἐκάθισε παρ' ἐμοὶ νιαουρίζουσα παραπονητικῶς, ὥσανεῖ ἵνα προσελκύσῃ τὴν προσοχήν. Μὴ θέλων νὰ ταραχθῶ τὴν ἐδίωξα. Ἀλλὰ μετὰ τινος στιγμῆς ἐπανῆλθε καὶ τῶρα ἐπίδησεν ἐπὶ τοῦ σοφᾶ, ἢ κυττάζουσα με εἰς τὸ πρόσωπον, ἐπανελάβε τὸν θόρυβον μᾶλλον ἐντόνωσας. Ἀνυπομονήσας ἀποτόμως νῦν τὴν ἐδίωξα πάλιν. Τότε αὐτὴ ἐπῆγεν εἰς τὴν θύραν πλησίον δωματίου, καὶ ἴστατο ἐκεῖ νιαουρίζουσα θρηνηδῶς. Τότε ὀργισθεὶς ἠγέρθη καὶ ἐπῆγα πρὸς αὐτήν. Πλησιάζας αὐτήν ἐκίνησε εἰς τὴν ἀπωτέραν γωνίαν τοῦ δωματίου, τιθεμένη εἰς ἀμυναν καὶ ἀνορθοῦσα τὰς τρίχας τῆς οὐρᾶς τῆς. Ἀμέσως ἐνόησα ὅτι κάτι τι ἦτον ἐν τῷ δωματίῳ, τὸ ὅποιον ὁ Τόμ ἤθελε νὰ ἐκδιώξῃ καὶ τῶντι παρατηρήσας πρὸς τὴν γωνίαν, ἀνεκάλυψα ὄφιν, περιτετυλιγμένον ὑπὸ τινὰ βιβλιοθήκην. Ὁ θόρυβος, ὃν ἐκ τῆς προσεγγίσεως ἡμῶν ἐκάμομεν, ἐξήγειρε τὸν ὄφιν, καὶ ἐπειράθη οὗτος νὰ φύγῃ, ἀλλ' ἀμέσως τὸν ἐξεπάστρεψα διὰ τοῦ πυροβόλου μου, τὸ ὅποιον ἦτο ἐκεῖ πλησίον πλήρες. Νὰ ἐβλεπες τὴν εὐχάριστησιν τοῦ Τόμ. Ἐδραμε μετὰ τῶν κνημῶν μου, τριβόμενος ἐπ' αὐτῶν θωπευτικῶς, ὥσανεῖ ἔλεγεν εὐγε σου ἀφέντη! Ὁ ὄφιν εἶχε μῆκος 5 ποδῶν καὶ ἐπτὰ δακτύλων.

Ὁ φίλος, πρὸς ὃν ταῦτα ἐπεστάλησαν, διηγῆθη καὶ αὐτὸς ὅτι πρὸ τινων ἐτῶν, ὅταν ἐν Ἰνδίας μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἐσπέραν τινὰ βροχερὰν μετὰ τὸ δεῖπνον συνήχθη ἡ οἰκογένεια ἐν τινὶ δωματίῳ, ἀκροαμένη ἐνὸς ἀναγινώσκοντος ἐνδιαφέρουσαν ἱστορίαν. Μία γάτα, τὴν ὁποίαν ἠγάπα πολὺ ὁ οἰκογενειάρχης, εἰσέρχεται τὸ δωμάτιον, πηδᾷ ἐπὶ τῶν γονάτων του, καὶ κινουμένη ἀησύχως ἤρξατο νιαουρίζουσα ἐντονώτερον τοῦ συνήθους. Ὁ γηραιὸς κύριος, ὡς εἶχεν συνήθειαν, ἤρχισε νὰ θωπεύῃ τὴν γάταν, προσδοκῶν ὅτι ἤθελεν οὕτω τὴν ἡσυχάσει, ἀλλὰ ματαίως. Ἐδείκνυε σημεῖα ἀνυπομονησίας πηδῶσα ἄνω καὶ κάτω, νιαουρίζουσα ἰσχυρῶς καθ' ὄλον τὸν χρόνον. Ἀνυπομονήσας ὁ κύριος ἐκάλεσε ὑπηρετήν νὰ ἐκδιώξῃ τὴν γάταν τοῦ δωματίου, ἀλλ' ἡ γάτα οὐδόλως ὑπέκυψε εἰς τὸ μέτρον τούτο καὶ διὰ τῶν ὀνύχων τῆς ἐκρατεῖτο ἐκ τῶν γονάτων τοῦ κυρίου τῆς· ἀλλὰ ἐγερθεὶς ὁ κύριος ὅπως ἐκδιώξῃ τὴν ἀπομάκρυσεν τῆς γάτας, βλέπει κάτωθι τραπέζης καὶ πλησίον τῶν

ποδῶν του μικρὸν δηλητήριον ὄφιν, ὅστις ἤθελε τὸν δαγκάσει, ἐὰν ἤθελε τὸν ἐνοχλήσει, ἢ τὸν πατήσει ἐξ ἀπροσεξίας. Τὸ ἔντομον ἀμέσως ἐφρονεῖται καὶ ἡ γὰρ α ἔπαυσε τὸ νιαούρισμα.

ΜΑΪΟΣ

Ὁ Μάϊος εἶναι ὁ μὴν τῶν ἀνθέων, ὁ μὴν, καθ' ὃν ἡ φύσις ἅπασα περιβάλλεται τὰς τερπνοτέρας καλλονὰς τῆς, τὰς βαλσαμώδεις αὔρας τῆς, τὰ εὐώδη ἄνθη, τὰς μελωδίας τῶν πτηνῶν, τοὺς τερπνοὺς ζεφύρους. Ὡνομάσθη δὲ Μάϊος πρὸς τιμὴν τῶν πατρικίων ἢ γερουσιαστῶν οἵτινες ἐκαλοῦντο *maiores* ἢ *maiores* (ἀρχαῖοι, γέροντες). Κατ' ἄλλους ὅμως ἐκλήθη οὕτω ἐκ τῆς Μαίας ἢ Μαίας (*Mujia*) μητρὸς τοῦ Ἑρμοῦ.

Κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον οἱ ἀρχαῖοι, καθὼς καὶ οἱ νεώτεροι, ἐχαιρέτων τὴν εὐθυμίαν, τὴν ἀνανέωσιν τῆς φύσεως, τὴν ἐποχὴν τῶν ἀνθέων, . . . τοῦ ἔρωτος . . . τῆς ζωῆς . . . Διὰ τοῦτο ὁ Μάϊος ἦτο πάντοτε ἀφιερωμένος εἰς ἑορτὰς καὶ πανηγύρεις. Εἰς τὴν Ῥώμην κατὰ τὴν ἀ. Μαῖου ἐπανηγυρίζετο ἡ ἑορτὴ τῆς Καλῆς Θεᾶς (*Bona Dea*), ἥτις κατὰ τινὰς εἶναι ἡ Κυβέλη, ἣν οἱ Ἕλληνας συνέχεον μὲ τὴν Ῥέαν, ἢ τὴν μητέραν πάντων Γαῖαν. Διὰ τῆς λατρείας τῆς ἀρχικῆς ταύτης θεότητος παριστάνετο συνήθως ἡ ἰδέα μιᾶς γονίμου, ὑπερτάτης καὶ οὐρανοῦ οὐσίας, αἰτίας πάσης φυσικῆς τῶν ὄντων ἀναπτύξεως, σύμβολον τῆς εὐφορίας καὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν ἐνοργάνων ἐπὶ τῆς γῆς ὄντων.

Τὸ ἔθιμον τοῦτο τοῦ ἑορτάζειν τὴν ἀ. Μαῖου σώζεται εὐτυχῶς ἔτι καὶ παρ' ἡμῖν, καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα Μάης ἔμεινε παρ' ἡμῖν εἰς τὸν στέφανον τῶν ἀνθέων, ἅτινα συλλέγοντες εἰς τοὺς κήπους καὶ τοὺς ἀγρούς τὴν αὐγὴν τῆς Πρωτομαγιάς, προσαρτῶμεν ἔπειτα πρὸ τῶν θυρῶν τῶν οἰκιῶν μας πρὸς ἀγαθὸν οἰωνισμόν τοῦ ἔτους. Ἄπορον ὅμως πῶς διετηρήθη καὶ ἡ κατὰ παράδοσιν μεταδοθεῖσα πρόληψις τοῦ νὰ θεωρῶμεν τοὺς κατὰ τὸν Μάϊον τελουμένους γάμους ἢ καὶ τὰς φυτουργίας, ὡς ἀπαισίους καὶ δυσοίωνους, ἐνῶ τὸ σύμβολον τοῦ μηνὸς τούτου, οἱ Δίδομοι, εἶναι σύμβολον ἀγάπης καὶ γονιμότητος.

N. Π. Θ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * * Πρὸ πολλοῦ διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ παρηγάγομεν κίνησιν, θερμότητα καὶ φῶς, ἐσχάτως δὲ καὶ συνομιλίαν, γραφὴν καὶ ἰχνογραφῆσις διὰ τοῦ τηλεγράφου ἐπετελέσθησαν. Ἀλλὰ νῦν φαίνεται, πρόκειται καὶ νὰ βλέπωμεν διὰ τοῦ μαγικοῦ σύμματος. Δόκτωρ τις, Λίης τοῦνομα, ἐκ τῆς Βηθλεὲμ, οὐχὶ τῆς Ἰουδαίας, ἀλλὰ τῆς Πενσυλβανίας τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, ἐφεύρεν ἐργαλεῖον, ὅπερ καλεῖ διάφωτον, τὸ ὅποιον ἔχει τὴν δύναμιν νὰ δεικνύῃ ἐν κατόπτρῳ εἰς τὸ ἐν ἄκρον τὴν εἰκόνα οἰουδήποτε ἀντικειμένου, θεμιμένου ἀπέναντι ἀντιστοίχου κατόπτρου εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον. Δημοσία ἐκθεσις τοῦ ἐργαλείου τούτου ἐγένετο ἐσχάτως ἐν τῇ πόλει Ῥείδιν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

* * * Μετὰ τὴν πληρωμὴν τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως

εἰς τὴν Γερμανίαν ἢ Γαλλίαν ἔχει τὰ μέγιστον ἐθνικὸν χρ. ἐο ἐν τῷ κόσμῳ, ἀνεργόμενον εἰς 22,500,000,000 φρ. ἢ το εἰς 625 φρ. κατὰ κεφαλὴν.

* * * Ἡ Ῥωμανία ἔχει ἤδη κατασκευασμένους σιδηροδρόμους ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῆς, ἔχοντας ἔκτασιν 1387 χιλιομέτρων.

* * * Ἐπεὶ τοὺς 52,222 μετανάσται ἀπεβιβάσθησαν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου. Κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα χρόνου τὰ ἀπελθόν ἔτος μόνον 15,716 μετανάστευσαν.

* * * Παρασκευάζεται διεθνῆς ἐκθεσις ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ διὰ τὸ ἔτος 1883.

* * * Ὁ πρῶτος ἀνακαλύψας τὰ ἐν Καλιφορνίᾳ χρυσορυγεία ἐν ἔτει 1849 εὐρίσκειται νῦν πένης ἐν Πενσυλβανίᾳ, ἄγον τὸ 79 ἔτος τῆς ἡλικίας του· μέχρι τοῦ 30 ἔτους τῆς ἡλικίας του ὑπηρετεῖ εἰς τὸν γαλλικὸν στρατόν.

ΤΟ ΟΡΦΑΝΟ

Μιὰ μέρ' ἓνα παιδάκι
πήγ' ἐπάνω στὸ βουνό,
νὰ μαζεύσῃ χορταράκια
γιατὶ ἦτο ὄρφανό.

Ἐἶχε μάτια δακρυσιμένα
πότε τὸ πιαναν λυγμοί,
γιατὶ εἶχευε στὸ σπῆτι
ποῦ δὲν εἶχανε ψωμί.

Ὁ βορειᾶς ψυχρὸς φυσοῦσε
ἐκεῖ πάνω στὸ βουνό,
ζεστά βούχα δὲν φοροῦσε
τὸ καυμένο τ' ὄρφανό.

Καλαθάκι ἐκρατοῦσε
κ' εἶχε χόρτα ἀρκετὰ,
στὴ μανουλά του νὰ πάγῃ
νὰ δειπνήσουν μὲ αὐτὰ.

Ἐκατέβαινε νὰ φύγῃ
βλέπ' ἐμπρός' ἄλλα παιδιὰ,
ποῦ χαν' ἄνθη μαζευμένα
τὸ καθ' ἓνα στὴν ποδιά.

Πέτε με καλὰ παιδιὰ
μὴ μὲ κρύψετε ὦ! μὴ,
τ' ἔχετε μέσ' τὴν ποδιά σας
μήπως ἔχετε ψωμί;

Ἄνθη ἔχομε μικρὴ μου
μαζευμέν' ἀπ' τὸ βουνό,
δὲν μοῦ λές γιατί δακρύζεις
μήπως εἶσαι ὄρφανό;

Ἐχ' ὄρφάνι' ἀπὸ πατέρα
ἢ μαμά μου μόνον ζῆ,
κάποτ' ἔρχεσαι στὰ χόρτα
καὶ τὰ βγάζουμαι μαζύ.

Τοῦτα τρώμε γιὰ ψωμάκι
κι' ἀπ' ἐπάνω τὸ νερό,
τοῦτα τρώγει καὶ κοιμᾶται
τὸ μικρὸ μας τὸ μωρό.

Ἐλυπήθησαν τ' ἄθῶα
τὰ παιδάκια τὰ μικρά,
τ' ὄρφανὸ παρηγοροῦσαν
χύναν δάκρυα πικρά.

Τὸ μικρότερο τῶ λέγει
στάσου τώρα στὴ στιγμῇ,
εἰς στὸ σπῆτι μας νὰ πάγῃ
νὰ σὲ φέρ' ἐγὼ ψωμί.

Τί καλὰ παιδιὰ ποῦ εἶσθε
φαίνεσθε πολὺ σεμνά,
ἔτσι πάντοτε λυπεῖσθε
ὅταν δῆτε ὄρφανὰ;

Πήγαινε καλὸ παιδάκι τρέξε μὴν ἀργοπορεῖς,
τὸ καλὸ ποῦ θὰ μὲ κάμεις ἀπ' ἀλλοῦ θὰ νὰ τὸ εὐρῆς.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Αἱ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης, μεταφράσεις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, ἐν Ἀθήναις. Τύποις «Ἀθηναϊκός» 1880.—Εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται ἐν τῷ Τυπογραφεῖ τῆς ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ.

Ὁ ΣΙΑ, τραγωδία εἰς 5 πράξεις, μεταφρασθεῖσα ὑπὸ Π. Παπαδημητρίου καὶ Γ. Κ. Περγαμῆνου, ἐν Ἀθήναις. Τύποις Ἀθηναϊκός. 1880.